

[Christmas Møller.]

Kronepolitikken —, maa holdes. Ja, hvis det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen mener, at vi er blevet narret i den Forstand, at vi stolede paa det ærede Medlems Ærlighed og politiske Redelighed, at vi stolede paa det Løfte, hans Parti og hans Regering havde afgivet inden Valget, ja, saa kan det ærede Medlem have Ret.

Den Fremstilling, som det ærede Medlem gav af hele Kronepolitikken, var fuldkommen urigtig og fuldkommen fejlagtig. Det ærede Medlem talte om, at det konservative Folkeparti og jeg i Sommeren 1932 havde talt om en Slækning af Kronekursen ned til en Shillingkrone. Det ærede Medlem sagde, at den Gang havde Regeringen vist den allerstørste Forsigtighed — hvor Sandheden jo er den, at der i Maj 1932 blev sluttet en formelig Overenskomst, samtidig med Valutalovens Vedtagelse, om en ganske bestemt Kronepolitik. Jeg skal senere med nogle Bemærkninger vende mig til den Brug, det ærede Medlem Hr. Krag gør af hele dette Spørgsmaal. Men det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som taler om, at der viste sig fra Regeringens Side en ganske særlig Politik, vender sig imod min Bemærkning om, at den Overenskomst, der er afsluttet, skulde holdes.

Det ærede Medlem glemmer fuldkommen at fortælle, at i de samme Dage, da Forhandlingerne stod paa om den nye Valutalov og den Kronepolitik, som skulde føres i Overensstemmelse dermed, holdt det ærede Medlem sit Radioforedrag, hvor han pegede paa Shillingkronen. Men overhovedet anerkender jeg ikke, at Forholdene i Sommeren 1932 og i Januar 1933 var saaledes, som det ærede Medlem stillede det op.

I Sommeren 1932 var der af mange forskellige Grunde, efter min Opfattelse for at Kravet om yderligere Skridt paa dette Omraade ikke skulde vinde for stærkt frem, sluttet en Overenskomst mellem de 4 udvalgsberettigede Partier om Kronens Sænkning til det skandinaviske Niveau. En saadan Overenskomst skulde naturligvis holdes. Det, man nægtede fra de daværende Regeringspartiers Side, var at holde den. Men Sammenligningen brister ogsaa fuldkommen derigennem, at mellem Begivenhederne i Sommeren 1932 og Begivenhederne i Januar Maaned 1933 ligger Valget den 16. November med dets klart udtalte Løfte fra mit Partis Side saavel som fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Partis Side om ikke at benytte Kronenedskæring som krisepolitisk Foranstaltning. Derfor er der en afgørende

Forskel mellem Begivenhederne i Sommeren 1932 og Begivenhederne i Januar 1933.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen skildrede Begivenhederne i Januar 1933, som om der var den største Fare for Kronen — der var paa Venstres Delegeretmøde fremkommet stærke Krav om Sænkning, hvilket ogsaa var sivet ud og til en vis Grad, kan man sige, ogsaa havde fundet Udtryk i en offentlig Resolution fra dette Møde. Men enhver kan af Valutakurserne læse, at det aldeles ikke er rigtigt, at der var Skred i den danske Krone paa det paagældende Tidspunkt, der forelaa ikke noget som helst i den Retning.

Men det, der er givet, er, at da de fortrolige Forhandlinger mellem Regeringen og Venstre alene begyndte Torsdag den 26. Januar om Aftenen, saa forstod alle, hvor det bar hen, saa forstod alle, hvad der skulde betales fra Regeringens Side, og saa begyndte Kronen naturligvis at falde; thi det er ganske klart, at saa søgte man at dække ind hurtigst muligt i fremmed Valuta til saa billig en Pris i danske Kroner som overhovedet muligt.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde paa samme Maade som Statsministeren, at man havde fastlagt Kroneværdien ved Begivenhederne i Januar Maaned. Det ærede Medlem ved nu fra Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Krag, af det ærede Medlem Hr. Thomsen, af det ærede Medlem Hr. Siegfredsen, af det ærede Medlem Hr. Holstein og ogsaa fra Udtalelser udenfor denne Sal, hvor meget dette Tilsagn overhovedet er værd. Derfor har jeg ogsaa Lov til at sige, at Udgangspunktet for Forliget var denne Kronesænkning, og da vi havde afgivet vort ganske bestemte Løfte — jeg gentager, at om man mener det er rigtigt eller ej, er i denne Forbindelse fuldkommen ligegyldigt —, vilde vi for vort Vedkommende ikke være med til at bryde det, saaledes som de to egentlige Regeringspartier efter vor Opfattelse gjorde det.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at der var jo overmaade ringe Kritik i hele den Tale, det ærede Medlem førte frem. Det ærede Medlem kom, som han plejer, med en Række Paastande overfor mit Parti og overfor Personer og Institutioner. Jeg vil gerne sige den ene Ting til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at selv om det ærede Medlem maaske mener, at han kan jonglere med sin Forpligtelse til at holde Grundloven og med sin Underskrift, saa vil han hurtigt lære, at det vil være fuldkommen nødvendigt, hvis man overhovedet skal høre efter det ærede Med-